A Torkos testvérek 1587-ben leleplezésükkel megakadályozták, hogy Győr török kézre kerüljön, illetve erre csak 2 évvel később került sor. II. Rudolf császár Prágában ezért nemesi címet adományozott a testvéreknek.

https://gyor.lutheran.hu/index.php/rolunk-hu/tortenetunk

Sibolti győri lelkészkedése idején a győri várat súlyos veszély fenyegette. Őrségének nagyobb része idegen zsoldos volt, nem volt szívügyük annak védelme. Főképpen azért, mert zsoldjukat gyakran nem kapták meg időben. 1587-ben a vár feladásáról kezdtek tárgyalni, de árulásukat a Torkos testvérek időben meghiúsították. A testvérek ezért nemességet kaptak és fontos közhivatalokat viseltek a későbbiek folyamán. Torkos István későbbi leszármazottjai (XVII-XVIII. századok fordulópontja körül) fontos szerepet töltöttek be egyházközségünk életében. Közülük is kiemelkedik Torkos András, a magyar pietizmus anyja, aki egész életében városunkat szolgálta eleinte tanítóként, majd 1737-ig lelkészként. Ő rendezte sajtó alá Luther Kis kátéját, és ezzel elindította a „győri" Kis káték sorát. Legnevezetesebb műve az Újtestamentum önálló fordítása. Engesztelő áldozat című imádságoskönyve nemcsak saját korában, hanem napjainkban is kiváló lelki táplálék. A család emlékét a Torkos-kert elnevezésű városrész őrzi.

Löwei Balázs irodalmi munkássága is jelentős. Lefordította és kiadta az Ágostai hitvallást (1692). Nagyon fontos volt a hitéleti nevelés szempontjából az Evangéliumok és Epistolák című könyvecskéje is, mely imádságokat is tartalmazott (1698).

Élete utolsó éveiben mellette dolgozott (1702), majd halála után tisztségében követte Torkos András (1707-1737), akinek működése különösen áldásos, irodalmi munkássága szintén jelentős volt. Első munkája A Győri Katekizmus (1736), majd az Újtestamentum magyar fordítása következett, mely 1736-ban jelent meg Wittenbergben.